

[Hans Knudsen.]

demokratiet; der er ingen forskel mellem de udtalelser, der er fremsat nu fra vor side, og de udtalelser, jeg fremsatte om skattefradragsretten under debatten her i foråret.

Jeg vil gerne understrege, at det, vi først og fremmest ønsker, er at komme den afsvækkelse til livs, der sker i beskattningen af de meget store indtægter netop i kraft af skattefradragsretten. Det er vort primære ønske. Selvom jeg for mit vedkommende er fuldkommen enig med både det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og den højtærede finansminister i deres stilling til skattefradragsretten, er det primære, at vi i hvert fald får gennemført en ændring af beskattingsfordelingen, og den tror jeg ikke vi kan gennemføre, uden at vi i hvert fald ændrer skattefradragsreglen.

Poul Møller: Det er ganske interessant, hvad vi oplever i eftermiddag. Nu har vi ført en valgkampagne, hvorunder såvel den højtærede udenrigsminister som den højtærede statsminister har beskyldt os for at være løgnagtige, for at være sjofle, uvederhæftige og alt muligt andet i vor propaganda, fordi vi tillod os at sige, at socialdemokratiet ønskede skattefradragsretten ophævet. Nu siger den højtærede finansminister, at han ønsker den ophævet — eller fjernet, som han sagde i går i Nationaløkonomisk Forening — og nu siger det ærede medlem hr. Hans Knudsen, at han er i virkeligheden enig med den højtærede finansminister; noget andet er, om man af politiske grunde o. s. v. nøjes med en ændring, men det principielle ønske er en fjernelse. Jeg synes egentlig, det er morsomt, at man skal opleve at få så mange skældud fra den højtærede statsministers side og så her se, at den mand, som derefter blev finansminister, i virkeligheden har et fra såvel udenrigsministerens som statsministerens opfattelse divergerende synspunkt, et synspunkt, der divergerer med 95 pct. — det er næsten 100 pct.s divergens. 95 pct. af befolkningen, fortalte den højtærede statsminister og den højtærede udenrigsminister, skulle bevare deres skattefradragsret. Det var det, man sagde; man startede med at sige: indtægter indtil 4 000 kr., 6 000 kr., 8 000 kr.; derefter sagde den

højtærede statsminister i et interview i „Jyllandsposten“ 5 000 kr., og det endte under radiodiskussionen med, at man lagde sig fast på 6 000 kr. Det betød, at 95 pct. af befolkningen ikke skulle have ophævet eller fjernet skattefradragsretten.

Vi lagde jo nok mærke til, at den højtærede finansminister var meget stille under valgkampagnen i denne sag, at det var fra Herlev, Buddinge, KB-hallen og andre steder, tonerne lød, medens vi ikke fik så meget at vide om den højtærede finansministers stilling; men nu tillader jeg mig at spørge, om den højtærede finansminister i de skatte-reformplaner, han forbereder, følger sit eget synspunkt eller følger det synspunkt, som kom til udtryk under valgkampagnen, nemlig at 95 pct. af befolkningen skulle bevare deres skattefradragsret. Det har en meget stor interesse for tinget og forsåvidt også for vælgerne, for mange vælgere lod sig tilsidst overbevise om, at der var fred og ingen fare, at det var Rødhætte, man havde for sig, og ikke ulven, og at man derfor trygt og roligt kunne give sin stemme til liste A. Klogskaben vandrer jo ikke så hurtigt.

Det var iøvrigt ikke nogen begravelsestale — som den højtærede finansminister siger — jeg holdt over fradragsreglen, nej, det var en begravelsestale over finansministerens skattepolitik, for det, der er sket, er jo, at socialdemokratiet har lovet vælgere at bevare fradragsretten for 95 pct. af befolkningen, således at den højtærede finansminister hverken kan komme med skattelovskommissionens forslag eller med sine egne principielle tanker om en proportional beskatning op til 18 000 kr. Det var den politik, jeg holdt en begravelsestale over, og jeg kan såmænd godt forstå, at den højtærede finansminister i den situation var lidt ked af det, men han skulle altså ikke have benyttet udtrykket begravelsestale.

Må jeg med hensyn til brugsforeningsbeskatningen sige, at når der ikke kunne ske noget de første 2—3 år efter den nye lov, var det, fordi man skulle have erfaringer, og det var netop for at få disse erfaringer, dette udvalg skulle nedsættes. Nu håber vi så, at det folketingsudvalg, der bliver nedsat, kan få meddelelse herom.

Det fremgik af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tale, at der er mange ting i det foreliggende forslag, som man kunne